

‘Natuurbeheer wordt nooit een standaardrecept’

Voor vrijwilligers, donateurs en partners in het veld was hij bijna twintig jaar lang een vertrouwd gezicht. Begin juli neemt Rini Smits afscheid, hij gaat met pensioen. ‘Omdat SBNL er al bijna 40 jaar is, nog steeds bestaat, weet ik zeker dat er ook in de nabije toekomst kansen liggen. Maar het betekent wel dat we scherp moeten blijven, creatief, dat we moeten luisteren en vooruitkijken.’

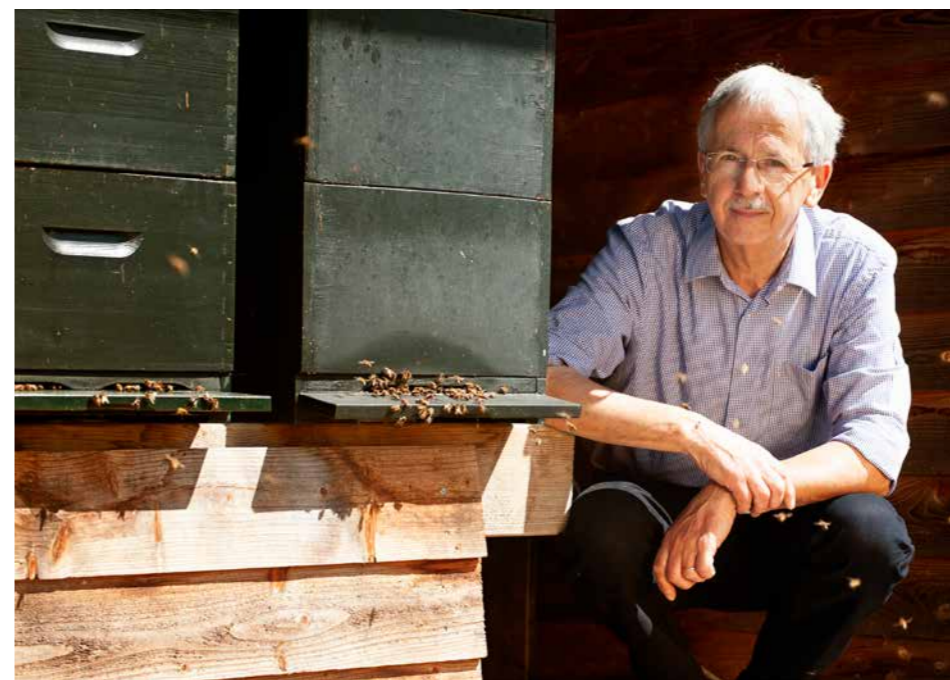
Hij groeide op in het Brabantse Nistelrode. Ook zijn vader was imker en had een jachtveld in het dorp. Respect voor natuur en fauna stonden thuis hoog in het vaandel. Rini kreeg de liefde voor het groen met de paplepel ingegoten. ‘Als mijn vader een haas had geschoten, mochten wij hem niet over de sloot gooien. Hij zei: dan loop je er maar doorheen en krijg je natte voeten, maar wel eerbied voor het wild. Dat hebben wij meegekregen.’

Goed luisteren

Ondanks dat hij droomde van een baan in het groen, koos Rini in eerste instantie voor zijn andere liefde: de techniek. Hij volgde een technische opleiding en hield zich 17 jaar lang bezig met industriële automatisering. ‘Daar heb ik, denk ik, geleerd, om goed te luisteren. Wat is het probleem, wat wil men? Wat voor oplossing zoekt de klant?’

Toen die sector het moeilijk kreeg en de aandacht voor de groene wereld groeide,

viel zijn oog op een vacature bij SBNL. De organisatie zocht een adviseur voor de Campagne Groene Aders, om wildbeheereenheden te ondersteunen bij het realiseren van biotoopverbetering. Rini Smits: ‘Ik zat in mijn vrije tijd al in werkgroepen bij de gemeente, schreef inrichtingsplannen. Was bestuurder van een WBE. Een van de voorwaarden was: goed inlevingsvermogen in de jagerswereld. Mede daarom koos men voor mij.’ Inmiddels werkt Rini alweer bijna 20 jaar bij SBNL Natuurfonds als coördina-

Rini met zijn vrouw Anke

tor terreinbeheer en biotoopconsulent.

Liefde voor reeën

Zijn passie voor fauna en leefomgeving droeg Rini al die jaren in zijn werk met zich mee. Zoals de liefde voor reeën. ‘Dat dier is in wezen heel stressgevoelig, maar neemt toch toe in populatie. Dat vind ik interessant, hoe kan dat? Het reewild beheermodel van professor Jan van Haften spreekt bijvoorbeeld over de dekking van het landschap. In Brabant hebben we veel mais. Hoewel dit gewas voor het ree weinig voedsel biedt, wordt het wel veel als dekking gebruikt.

Geen standaardrecept

Rini Smits: ‘Wil je natuur inrichten, dan

moet je met componenten als voedsel, dekking en rust rekening houden. Dus recreatie in natuurgebieden kan, maar pas op voor scheefgroei. Accepteer bijvoorbeeld niet overal wandelaars. Dat blijft een spanningsveld. Natuurbeheer wordt nooit een standaardrecept zoals het bakken van een cake.’

De wereld is wel veranderd in de afgelopen 20 jaar, vindt Rini. Mensen ventileren steeds gemakkelijker hun mening op bijvoorbeeld social media, zonder zich af te vragen of hun conclusies wel terecht zijn. Ook waar het gaat om de inrichting van het landschap. Mede daarom is het belangrijk dat organisaties zoals SBNL Natuurfonds geworteld zijn in de regio. ‘Als wij niet ‘on

speaking terms’ zijn met de burens, geeft dit onnodige onrust en worden ook op onze terreinen dingen vernield. Dat respect voor anderzamen eigendom, dat zie ik helaas wel afkalven.’

Nestwarmte

SBNL Natuurfonds veranderde mee. Het groeide van terreinbeheer, advies en lobby voor particuliere natuurbeheer langzaam naar een fondsenwervende organisatie. Waar liggen volgens Rini de kansen? ‘Ik denk nog steeds bij onze mensen in het veld. We moeten zichtbaar blijven in de regio, nestwarmte uitstralen, dat creëert betrokkenheid. Onze praktijkervaring is waardevol in het contact met overheden of partnerorganisaties. Onze vrijwilligers zijn de ambassadeurs. Ik ben ze ontzettend dankbaar voor de fijne samenwerking al die jaren. Ik heb altijd geprobeerd benaderbaar voor ze te blijven, geen 9 tot 5 mentaliteit.’

‘De sleutel tot succes is toch lokaal maatwerk. Projecten die wij ondersteunen moeten beleefbaar zijn, meer dan ‘nice to have’. Duurzaam, anders is het zonde van het geld.’ Meer samenwerking tussen groene organisaties is welkom, maar Rini benadrukt dat SBNL Natuurfonds wel zijn eigen klankkleur moet behouden.

Ander gezicht

Ook de particuliere natuurbeheerder heeft in de afgelopen twintig jaar een iets ander gezicht gekregen. Waren het voorheen vooral landgoedeigenaren, tegenwoordig melden zich gelukkig ook steeds meer agrariërs en particulieren die op hun land ruimte willen maken voor (nog) meer biodiversiteit. ‘Een deel van de waarde van ons voedsel zit in het landschap waarin dat voedsel verbouwd of gewonnen wordt. Daar geloof ik in.’

Vooral genieten

Maar wat moet de ‘pensionado’ in spe straks doen met al die vrije tijd? Rini Smits: ‘Ik blijf sowieso actief binnen de Faunabeheereenheid in Noord-Brabant. Daar liggen nog genoeg uitdagingen. De wolf houdt momenteel behoorlijk huis. Af en toe ook problemen met bevers. En ik blijf voorzitter van de stichting Afhandeling Fauna-aanrijdingen Brabant. Daarnaast hebben we een grote tuin, een boomgaardje en een bijenstal. Ik probeer bewust nog niet alles in te vullen. Vooral genieten. Kijken wat er op me afkomt.’

TEKST: MARLIES KOLTHOF

FOTO'S: HESTER HELEEN